

İLKOKULA GEÇİŞ SÜRECİ

Anaokuluna devam etmiş olsa da çocuğun özellikle öğrenme süreci ile ilk tanışması, ilk deneyimlerini yaşadığı 1.sınıf onun bütün okul hayatı boyunca “okul, eğitim ve öğretim” kavramlarını nasıl algılayacağını belirlemektedir.

Okul olgunluğu; çocuğun fiziksel, zihinsel, sosyal ve duygusal gelişimi açısından belirli bir düzeye gelmesi ve okulda kendisinden beklenenleri başarılı bir şekilde yerine getirmeye hazır olmasıdır. Bunun anlamı, çocuğun herhangi bir duygusal zorluğa uğramadan, kolayca ve yeterli bir şekilde öğrenebilmesidir. Okula başlamak yalnızca okuma-yazma öğrenmek demek değildir.

Okul olgunluğuna erişmiş bir ocuk ondan beklentileri rahatlıkla yerine getirebildiği için okula karşı olumlu duygular ve olumlu bir tutum geliştirecektir.

Okul olgunluğuna erişmemiş bir ocuk ise 1. sınıfa başladığında çok zorlanacak, beklentileri yerine getiremeyecek, okula karşı ve kendine yönelik olumsuz duygular oluşmaya başlayacak ve öğrenme motivasyonu kırılmış olacaktır.

ÇOCUĞUN OKUL OLGUNLUĞUNA ERİŞİP ERİŞMEDİĞİ NASIL ANLAŞILIR?

- Zihinsel gelişim
- Sosyal ve duygusal gelişim
- Motor gelişim
- Dil gelişimi
- Dikkat ve el-göz koordinasyonu

ZİHİNSEL GELİŞİM

- Görsel ve işitsel algılama
- Algıladıklarını hafızada tutabilme
- Mantıklı düşünebilme
- Neden-sonuç ilişkisi kurabilme
- Yeterli kavram bilgisine sahip olma
- Yönergeleri anlayabilme
- Düşüncelerini ifade edebilme

SOSYAL ve DUYGUSAL GELİŞİM

- Yeterli özgüvene sahip olma
- Anne-baba ile güvenli ilişki kurmuş olma ve güvenli bir ayrılığı başarabilme
- Sorumluluk alabilme
- Ödüllendirilmediği durumlarda da sorumluluklarını yerine getirebilme
- Yaşıtları ile rahat sosyal ilişkiler kurabilme ve ilişkiyi sağlıklı bir şekilde sürdürebilme
- Kendi başına hareket edebilme
- Kendini ifade edebilme
- Sosyal problemlerini çözebilme

MOTOR GELİŞİM

- Bedenini rahat kullanabiliyor ve bedensel koordinasyonunu sağlayabiliyor olma
- Vücut hareketlerine hakim olma ve gösterilen hareketleri yapabiliyor olma
- Kalem tutup yazabilecek ince kas gelişimine sahip olma

DİL GELİŞİMİ

Okuma yazmaya hazırlık için en önemli gelişim alanıdır. Çocuklar okuma-yazmaya başlamadan önce konuşma ve dinlemeyi öğrenmektedirler.

- Olayları kronolojik sıraya göre anlatıyor olma
- Yeterli kelime hazinesine sahip olma
- Zıt kavramları biliyor olma
- Bir konuşmayı aktarabiliyor olma
- Anlatılanları dinleme ve yönergeleri anlama

DİKKAT ve EL-GÖZ KOORDİNASYONU

Dikkat: Bir şeyi anlamak ve başarmak için organizmanın uyanık ve hazır duruma geçmesidir.

- Grupla yapılan etkinlikte sakın bir şekilde oturma
- Dinleme ve yönergeleri uygulayabilme
- Resimli kitapları ilgiyle inceleyebilme
- Makası rahatlıkla kullanabilme
- Verilen bir resmi çizgilerin dışına taşırmadan boyayabilme
- Sınırlı alanlarda çizebiliyor olma
- 20-25 dk. tek başına bir etkinlikte veya oyunda yoğunlaşabilme

ÖZ BAKIM BECERİLERİ

- Kendi kendine giyinme becerisini (fermuarını çekme, düğmesini ilikleme, ayakkabı giyinme vb.) kazanmış olma
- Tuvalet kontrolünü sağlamış olma, kişisel temizliğini yapabilme
- Beslenme, dinlenme vb. ihtiyaçlarını karşılayabilme

ÇOCUKLARIMIZIN OKUL OLGUNLUĞUNA ULAŞMASINI DESTEKLEMELİK İÇİN YAPABİLECEKLERİMİZ

- Bol bol resimli hikaye kitabı okumalıyız
- Çocuğun iletişime geçeceği, kendi duygu ve düşüncelerini ifade edebileceği uygun ortamlar hazırlamalıyız.
- Çeşitli konularda sohbetler edip, kelime hazinesinin ve dil becerisinin gelişmesini sağlamalıyız
- Hikaye oluşturma ve tamamlama oyunları oynamalıyız

- Nesnelar arasında benzerlik ve farklılıkları bulma oyunlari oynamalımız
- Yaşıtları ile sosyal ilişkilere girebileceği ortamlara girmesi için fırsatlar yaratmalımız
- Kendi ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için fırsat vermeli, kişisel sorumluluklarını yerine getirmesini sağlamalımız
- İsteklerini ve ihtiyaçlarını erteleyebilme becerisini ve sabrını geliştirmelimiz

- Gündelik hayatta sık rastladıkları ve anlamını bilmedikleri kelimelerle ilgili sorular sorduklarında açıklama yapmalıyız.
- Resimler, geometrik şekiller, harfler ya da sayıları kullanarak eşleştirme oyunları oynamalıyız
- Hafıza oyunları oynamalıyız
- Çocuğun kalem kullanma konusundaki çabasını övmeli ve çizimlerdeki hatalar nedeniyle endişelendirmemeliyiz

- Oyun hamuru ile oynamasını ve makas kullanmasını sağlamalıyız
- Basit nesne ya da şekil çizimleri için teşvik etmeliyiz
- Çeşitli konular vererek resimler yapması, düşüncelerini resimlerle de ifade etmesi için yönlendirmeliyiz

HANGİ OKUL

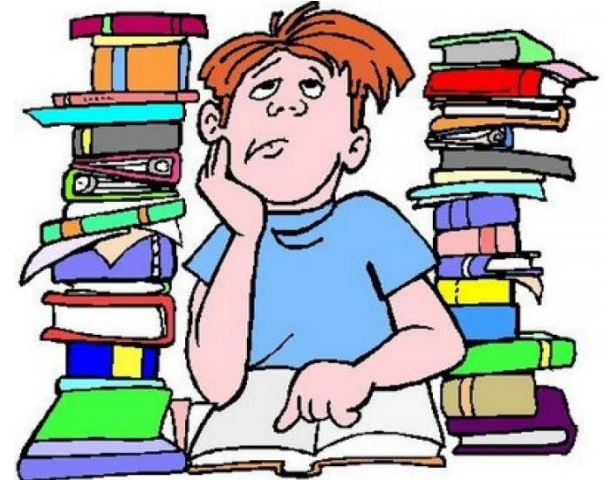
- Öğretmen
- Eğitim Programları
- Teknolojik İmkanlar
- Yabancı Dil Eğitimi
- Fiziki Ortam
- Sosyal ve Sportif Faaliyetler
- Beslenme
- Ödev ve Sınavlara Hazırlık

Ailenin beklentileri şüphesiz önemlidir ama en az bunun kadar önemli diğerkonu ise **çocuğun ihtiyaçları**dır. Çocuğun ihtiyacı olan, onun için en uygun olabilecek okulu belirlerken çocuğun gelişim düzeyinin, yapısal özelliklerinin, yeteneklerinin, ilgi alanlarının farkında olunması ve seçim yaparken bu bilginin sürekli göz önünde bulundurulması gerekir.

ŐİMDİ OKULLU OLDUK

Bir ocuk için okul, çok sayıda çocukla bir arada bulunma, uyulması gereken kurallar ve baŐarılması gereken akademik sorumluluklarla dolu yepyeni sosyal bir çevredir. Bu hassas dönemde genellikle çocukların zihinlerinde çözümlenmeyi bekleyen bazı sorular yer alabilir.

- Acaba okulda kaybolur muyum?
- Eve tekrar nasıl geri döneceğim?
- Arkadaş edinebilecek miyim?
- Dersler çok uzun sürüyor, acaba oyun oynamaya zamanım kalacak mı?
- Ya derste tuvaletim gelirse...

Bu soruları soran çocuklar, ilk defa evlerinin sıcak ve güvenli ortamlarından, annelerinin kucağından koparak uyum sağlamaya çalışırlar.

Anneye bağımlı oldukları için de ilk günlerde anneden ayrılmak istemeyebilir. Huysuzlanıp ağlayabilirler. Yeni bir arkadaş grubuna girmekte zorluk yaşayabilirler.

Anaokuluna başlamak çocuklar için **duygusal**, ilkokul 1. sınıfa başlamak ise **duygusal olduğu kadar zihinsel ve bedensel** açıdan hazır olmayı gerektirir. 1. sınıf diğer yıllardan çok daha fazla **sabır** ve **dayanıklılık** isteyen bir yıldır.

Çocuğun okula başlaması **hem anne baba için hem de çocuk için** son derece heyecan verici bir süreçtir. Bu sürecin bir yanı **merak, coşku ve mutluluk** iken, diğer yanı **şaşkınlık, endişe ve huzursuzluk** dolu olabilmektedir. ***Bu aşamada önemli olan şey ebeveyninin bu süreci doğru şekilde yönetebilmesidir.***

Çocuğu adına kaygılanmak, anne babalığın doğasında vardır ve doğaldır. Çocuğun neler yaşayabileceği, yeni duruma uyum sağlayıp sağlamayacağı, gittiği ortamda beslenme, temizlik vb. sorunlarını nasıl çözeceği, kendine yetip yetemeyeceği, okulda istenilen başarıyı gösterip gösteremeyeceği gibi bir çok soru işaretinin olması, anne-babalık için son derece anlaşılır bir şeydir.

Ancak **bağımlılık temelli ilişkilerde**, çocuğun kendisinden uzaklaşmasını daha çok kendisi için tedirginlik verici bir durum olarak algılamak söz konusudur. Çocuğu okula bırakmakta, çocuk adına olmaktan daha çok kendi adlarına zorlanırlar. Gerçekte ayrılmak istemeyen anne ve babadır.

ANNE VE BABA OLARAK NELER YAPABİLİRİZ?

- Çocuğumuzun yaşadığı kaygı ve heyecanın ana nedenlerinden biri **bilinmezliğe** doğru attığı adımdır. Okula başlamadan önce onu **duygusal açıdan hazırlamak**, yaşayacakları hakkında **bilgi vermek**, kendisini iyi hissetmesini sağlayacaktır.
- Bir çocuk her gün okula gideceğini düşündüğü zaman sıkıntı yaşayabilir. Onu rahatlatmak için, elinize bir **takvim** alarak, okul günlerini ve tatilleri çocuğunuza gösterebilir, ona okulda arkadaşları ve öğretmenleri ile mutlu günler geçirebileceğini anlatabilirsiniz.

- Çocuğunuza okulu **sadece bir eğence alanı olarak** göstermeyin ve **tutamayacağınız sözler** verip size olan güvenini sarsmayın.
- Çocuğunuzu okula gönderirken **sakin,** **gerginlikten uzak ve mutlu** görünmeye çalışın. Çocuk kaygı duyduğu her durumda ne kadar endişelendiğinizi anlamak için size bakacaktır. Sizi endişeli görünce kendi korkularının yerinde olduğunu düşünecektir. Bu nedenle **sakin ve rahat** görünmeniz önemlidir.

- Çocuğunuzun okul öncesi dönemdeki alışkanlıklarından vazgeçmesi kolay olamayabilir. Özellikle yatma saati, televizyon izleme alışkanlığı konusunda uygulanacak sınırlamalar yavaş yavaş ve tutarlı bir şekilde olmalıdır.
- Çocuğunuzla, okuldaki yaşantısı ile ilgili uzun uzun konuşmalar yapıp, detaylı sorular sorarak süreci abartmayın ve çocuğunuzu bunaltmayın. Eğer çocuğunuz sizinle okul ile ilgili konuları paylaşmak isterse bunun için zaman ayırırın.

- Okulun ilk günlerinde çocuğunuzla ilgili çok **yüksek akademik beklentiler** oluşturmayın. Çocuğunuzun sosyal gelişimi açısından **bağımsızlık kazanması**, sınıf içinde arkadaşları ve öğretmeniyle **iletişim kurabilmesi**, bunun için **çaba gösteriyor olması** yeterlidir.
- Çocuğunuzun **ev ödevlerini** siz üstlenmeyin. Zorlandığı noktalarda **rencide edici sözler** söylemeyin ve onu kimseyle **kıyaslamayın**. Bu durum çocuğunuzun okuldan ve derslerden soğumasına, kendisini **yetersiz hissetmesine** neden olabilir.

- Çocukla iletişim kurulan her durumda **empatik** olun ve **onu anladığınıza** ilişkin söylemleri sık sık kullanın.
- Okula bırakma seanslarını törenselleştirmeyin. **Sevgi dolu, yumuşak ve kısa süreli ayrılmalarla** ancak **kararlı ve net** bir iletişim diliyle tamamlamalıyız.
- Çocuğun okula gitmesi için her fırsatta uzun ve **karmaşık ikna cümleleri** kullanmayın.